

ЮВІЛЕЇ

АКАДЕМІК М.П. ПАВЛОВСЬКИЙ (до 80-річчя від дня народження)

15 листопада 2010 року виповнюється 80 років від дня народження завідувача кафедри хірургії № 1 Львівського національного медичного університету імені Данила Галицького, двічі лауреата Державної премії України, Заслуженого працівника Вищої школи України, доктора медичних наук, професора, академіка НАМН України Михайла Петровича Павловського.

Уродженець м. Берестечка Волинської області, М.П. Павловський у 1954 році з відзнакою закінчив Львівський медичний інститут. Після закінчення клінічної ординатури працював ординатором клінічної лікарні Львівської залізниці, пізніше – завідувачем хірургічного відділення Львівської обласної клінічної лікарні. У 1959 році захистив кандидатську дисертацію «Портокавальні органоанастомози в хірургії цирозів печінки». Результати досліджень лягли в основу опублікованої у 1968 році разом з професором Г.Г. Каравановим монографії «Циррозы печени и их хирургическое лечение» – однієї із перших, присвячених цій проблемі.

Працюючи завідувачем клінічного відділення, а з 1964 року – асистентом кафедри факультетської хірургії, Михайло Петрович зайнявся складною проблемою клінічної ендокринології – хірургією надниркових залоз і в 1970 році захистив докторську дисертацію «Матеріали до хірургії надниркових залоз». У 1973 році М.П. Павловський очолив кафедру хірургії факультету вдосконалення лікарів, а від 1976 року завідує кафедрою факультетської хірургії (від 2008 року – кафедра хірургії № 1) Львівського національного медичного університету імені Данила Галицького. Від 1981 до 1998 року – ректор Львівського державного медичного університету. За час роботи на посаді ректора багато зусиль доклав до зміцнення і розширення матеріальної бази університету, вдосконалення навчального процесу, формування наукових кадрів, розвитку медичної науки, до акредитації і надання інституту статусу медуніверситету та присвоєння йому імені Данила Галицького.

Діапазон наукової і практичної діяльності академіка М.П. Павловського надзвичайно широкий. У керованій ним клініці традиційно розвивається хірургія печінки і позапечінкових жовчних проток.

Він по праву належить до піонерів, які розвивали в Україні хірургію портальної гіпертензії та хірургію надниркових залоз. Під його керівництвом і при сприянні у клініці впроваджені та широко використовуються лапароскопічні холецистектомія й адреналектомія, ретроградна холангіопанкреатикографія й ендоскопічна папілосфінктеротомія, ендovasкулярні втручання (емболізація, хіміо-, антибактерійна внутрішньоартеріальна терапія) тощо. Вдосконалюються методи панкреатодуоденальної резекції з приводу раку підшлункової залози, резекції її хвостової частини та панкреатикоєюностомії при хронічному індуративному панкреатиті. Велику питому вагу займають роботи, присвячені вивченню патогенезу, діагностиці та лікуванню гострого панкреатиту, псевдокіст підшлункової залози.

Увагу вченого завжди привертала хірургія стравоходу, шлунка, товстої і прямої кишки. Багато робіт присвячено гнійно-септичним

ускладненням, рановій інфекції, лікуванню септичного і геморагічного шоку, застосуванню гемо- і лімфосорбції, плазмаферезу.

Багаторічні фундаментальні дослідження, присвячені патоморфозу і особливостям перебігу, методам консервативного і хірургічного лікування захворювань щитоподібної та прищитоподібних залоз, зокрема, гіперпаратиреозу, аутоімунних тиреоїдитів, вузлового, тиреотоксичного та рецидивного зоба, раку щитоподібної залози.

Серед інших проблем, які не виходять з поля зору М.П. Павловського – удосконалення діагностики і лікування заочеревинних неорганних пухлин, а також гастрином, інсуліном, апудом. Впроваджено відеолапароскопічні методи хірургічного лікування гормональноактивних пухлин і склерокістозу яєчників, неплідності жінок, вдосконалюється хірургічна корекція генетично обумовлених природжених вад статевих органів. Велика кількість праць присвячена імунологічним аспектам хірургічних захворювань ендокринних органів і органів черевної порожнини, особливостям енергетичного обміну, вивченню медіаторів запальної відповіді при цих захворюваннях.

Міжнародне визнання отримали праці, присвячені алотрансплантації, особливо інтрапортальній, β-клітин підшлункової залози при цукровому діабеті, проблемам сучасного лікування діабетичної стопи, вогнещевих уражень печінки, вивченню патогенетичних механізмів гострого панкреатиту, кишкової непрохідності, перитоніту.

Михайло Петрович є автором і співавтором близько 1000 наукових робіт, 14 монографій, 19 винаходів, які упорядковані в «Бібліографії», яка видана у 1999 році. Він підготував 17 докторів і 42 кандидатів медичних наук, створив наукову школу хірургів.

У 1986 році йому разом зі співавторами присуджена Державна премія України за цикл робіт «Розробка, теоретичне обґрунтування та клінічне впровадження нових методів оперативного лікування, детоксикації і реабілітації хворих із захворюваннями печінки та жовчовивідних протоків», а у 2000 році разом з групою вчених України вдруге став лауреатом Державної премії України за широке впровадження методів профілактики, діагностики і лікування тромбоемболії гілок легеневої артерії і післятромбоемболічної легеневої гіпер-

тензії. У 1997 році М.П. Павловський обраний дійсним членом НАМН України.

Ім'я М.П. Павловського широко відоме в Україні та за її межами, він – активний учасник з'їздів хірургів, гастроентерологів і ендокринологів України, багатьох міжнародних конгресів і конференцій хірургів, гепатологів, панкреатологів, ендокринологів, є членом Європейської асоціації хірургів, членом Нью-Йоркської АН, почесним членом Польської академії медицини, членом Міжнародної академії медицини Альберта Швайцера, Лауреат міжнародного академічного рейтингу популярності та якості «Золота Фортуна», нагороджений дипломом «Галицький Лицар».

М.П. Павловський – член Президії НАМН України (відділ клінічної медицини), Почесний Президент і заступник Голови Асоціації хірургів України, член правління асоціації ендокринологів України, голова правління Львівського обласного осередку асоціації хірургів України, член Наукового товариства ім. Т.Г. Шевченка (НТШ), віцепрезидент і член Правління Світової федерації українських лікарських товариств (СФУЛТ). Засновник і багаторічний головний редактор, тепер член редакційної Ради «Львівського медичного часопису» (Acta Medica Leopoliensia). Член редакційних колегій багатьох медичних журналів України – «Журнал національної академії медичних наук України», «Клінічна хірургія», «Лікарська справа», «Хірургія України», «Харківська хірургічна школа», «Український Журнал Хірургії», «Ендокринологія і ендокринна хірургія», а також журналу польського товариства хірургів (Polski Przegląd Chirurgiczny). Голова спеціалізованої вченої Ради Д35.600.01. із захисту докторських (кандидатських) дисертацій зі спеціальності 14.01.03 «Хірургія» та 14.01.22 «Стоматологія».

Нагороджений орденами «Знак Пошани» і «Дружби народів», Почесними Грамотами: Президії Верховної Ради України, Міністерства охорони здоров'я, Президії НАМН України; відзнакою Президента України орденом «За заслуги» III ступеня, медалями М.І. Пирогова, Л. Ридигера, Золотою медаллю Альберта Швайцера, Великою Золотою Зіркою Міжнародної академії медицини А. Швайцера.

Колектив клініки сердечно-вітає Михайла Петровича, бажає йому здоров'я, щастя, творчого довголіття.

Редакція «Українського Журналу Хірургії» вітає Михайла Петровича Павловського з ювілеєм.

Бажаємо міцного здоров'я та творчого довголіття.

Хай Божа іскра ніколи не згасне у Вашому серці та дарує людям щастя зцілення!